

FYLKESTINGSSAK 20/2017: tfo 2017 OG FORSLAG OM UTVIDELSE AV TFO-området.'

Venstre, Rødt og MGD satte fram følgende forslag til vedtak:

Fylkestinget mener at ordningen med tildelinger i forhåndsdefinerte områder må avskaffes som tildelingsmekanisme på norsk sokkel. Ordningen tar ikke hensyn til miljøfaglige råd og utgjør en stor risiko for naturen i havområder som Stortingets vedtatte forvaltningsplaner skal ivareta. TFO-ordningen undergraver en helhetlig forvaltning av havmiljøet og vil også øke klimagassutslippene i oljeindustrien.

Fylkestinget i Nordland er derfor negativ til en utvidelse av TFO-området i Norskehavet, Barentshavet og Nordsjøen slik det er foreslått i brev fra Olje- og energidepartementet (OED) av 13. desember 2016.

Fylkestinget støtter oss på høringsuttalelser fra en samlet miljøbevegelse og Fiskarlaget og Kystfiskarlaget når vi mener hensyn til klima, miljø og fiskeri må gå foran oljenæringens behov for enkel tilgang til nye leteområder.

Fylkestinget påpeker konkret følgende forhold:

1. Fylkestinget i Nordland mener at hvis målet om et grønt skifte skal bli noe i nærheten av en realitet, så må oljenæringen sin tilgang til nye lete- og boreområder begrenses kraftig. Oljeindustrien er Norges aller største forurensere, og må på sikt avvikles hvis FNs klimamål skal nås.
2. Fylkestinget i Nordland mener at det er særlig kritikkverdig at TFO 2017 foreslår å utvide området i Barentshavet så langt nord som 73,5 breddegrad. Dette er lenger nord enn noen gang tidligere. Her mener Nordland fylkesting at det ikke i tilstrekkelig grad har blitt tatt hensyn til miljøfaglige råd. Oljevirkosomhet så langt nord medfører uakseptabel høy risiko, både for personell og miljøet. Oljevernberedskapen gir ikke beskyttelsen som trengs, da dagens teknologi ikke nødvendigvis vil fungere tilstrekkelig store deler av året på grunn av mørke, kulde og hardt vær.
3. Det er viktig å utrede behovet for å styrke den kystnære beredskapen. I denne sammenheng må miljøanalyser og beredskapsplaner også inkludere konsekvenser ved økt skipstrafikk. Fylkestinget forventer at det nye oljevern- og miljøsenderet, som myndighetene har besluttet å etablere i Lofoten/Vesterålen, får en sentral rolle.
4. Fylkestinget krever at hensynet til miljø og ulike brukere av havet, herunder fiskeriinteresser vektlegges sterkere. All petroleumsaktivitet på norsk sokkel skal skje i nært samarbeid med fiskerinæringen, og eventuelt annen berørte næring.
5. Nordland fylkesting ber om at Staten kanalisere noe av midlene som i dag er rettet mot leteaktivitet knyttet til petroleumsnæringen, til å utvikle annen fremtidsrettede og bærekraftige næringer. Spesielt vil vi fremheve behovet for utvikling av næringslivet i Nordområdene. Det ligger store muligheter for utvikling ved bruk av fornybar energi til fremstilling av hydrogen, silisium og aluminium.
6. Endringsforslaget begrunnes videre med at det siden NOU kom ut har Norge inngått og ratifisert Parisavtalen – COP21. Av hensyn til landets forpliktelser overfor avtalen og verdenssamfunnet oppfordres det innstendig om at en ny kurs velges, og at områder for leting og utvinning reduseres i stedet for å utvides.

May Valle (Venstre)

Ingeborg Steinholt (Rødt)

Bent Bakkan (MDG)

Begrunnelse:/May hadde dette innlegget i debatten

Ifølge Rystad Energy koster det rundt 800 millioner å bore én letebrønn i Barentshavet. Staten betaler 78 prosent av kostnadene, uansett om oljeselskapene finner noe eller ikke. Skal det bores like mange brønner per funn der som i Norskehavet, vil kostnaden være astronomiske 216 milliarder kroner. Statens andel vil bli 190 milliarder.

Hittil er det boret 120 brønner i Barentshavet. 105 av dem har vært tørre eller ikke-drivverdige. Bare to felt er i produksjon. Disse heter Goliat og Snøhvit og har blitt kraftig subsidiert av staten.

Man håper at leteaktiviteten skal skape arbeidsplasser i enkelte lokalsamfunn, men erfaringen er at oljejobbene havner i Stavanger og Oslo. Og hva kunne man fått til hvis man satset de samme summene i andre bransjer? Nord-Norge har et stort overskudd av fornybar energi. Flere steder snuser man på hydrogenproduksjon som en mulig framtidsnæring. Man er i gang med silisiumproduksjon igjen, og landsdelen er rik på mineraler som verden trenger. Mulighetene innen fiske og havbruk er også mange.

For hvert år blir det stadig mer risikabelt å satse milliarder på et siste desperat oljetokt på norsk sokkel. De 190 milliardene bør heller brukes til å gi bedre rammevilkår framtidens næringer. Regjeringen må gjøre et grundig arbeid, bli enige om en strategi og gjøre som på 60-tallet: Velge seg noen nye vinnerhester – og satse!